

Številka: 018-056/2022-8

Datum: 28. 6. 2022

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Aleksandra Petrovčiča kot predsednika senata ter Nine Velkavrh in dr. Mateje Škabar kot članic senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »Najem dializne opreme in sprotna dobava potrošnega materiala za dializo« v sklopu 1, na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil Medinova zastopstva in trgovina d.o.o., Ukmarjeva ulica 6, Ljubljana, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška pisarna Razdevšek d.o.o., Dalmatinova ulica 11, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Splošna bolnišnica Slovenj Gradec, Gosposvetska cesta 1, Slovenj Gradec (v nadaljevanju: naročnik), dne 28. 6. 2022

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugodi in se razveljavi postopek oddaje javnega naročila »Najem dializne opreme in sprotna dobava potrošnega materiala za dializo« v sklopu 1 »Najem opreme in sprotna dobava potrošnega materiala, vezanega na aparate (21 kom), informacijski sistem«.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 6.225,28 EUR, v roku 15 dni od prejema tega sklepa. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o naročilu je bilo na Portalu javnih naročil objavljeno dne 24. 1. 2022, št. objave JN000430/2022-B01 in v Uradnem listu EU dne 25. 1. 2022, št. objave 2022/S 017-040145. Naročnik je objavil pet popravkov, in sicer na Portalu javnih naročil dne 17. 2. 2022, št. objave JN000430/2022-K01 in v Uradnem listu EU dne 18. 2. 2022, št. objave 2022/S 035-088536; na Portalu javnih naročil dne 10. 3. 2022, št. objave JN000430/2022-K02 in v Uradnem listu EU dne 11. 3. 2022, št. objave 2022/S 050-128559; na Portalu javnih naročil dne 24. 3. 2022, št. objave JN000430/2022-K03 in v Uradnem listu EU dne 25. 3. 2022, št. objave 2022/S 060-156178 (v nadaljevanju: popravek št. 3); na Portalu javnih naročil dne 19. 4. 2022, št. objave

JN000430/2022-K04 in v Uradnem listu EU dne 20. 4. 2022, št. objave 2022/S 077-209898 in na Portalu javnih naročil dne 21. 4. 2022, št. objave JN000430/2022-K05 in v Uradnem listu EU dne 22. 4. 2022, št. objave 2022/S 079-212298.

Vlagatelj je dne 11. 5. 2022 vložil *Zahtevek za revizijo* zoper določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila z dne 9. 5. 2022, v katerem zatrjuje, da je naročnik del merila, s katerim točkjuje obliko pakiranja kislih koncentratov v sklopu 1 določil v nasprotju s 84. členom Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015, s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) in temeljnimi načeli javnega naročanja – načelom gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti iz 4. člena ZJN-3, načelom zagotavljanja konkurence med ponudniki iz 5. člena ZJN-3, načelom enakopravne obravnave ponudnikov iz 7. člena ZJN-3 in načelom sorazmernosti iz 8. člena ZJN-3, zaradi česar predlaga, da se merilo v sklopu 1 spremeni tako, kot je bilo določeno pred objavo popravka št. 3 oz. podredno, da se razveljavi celoten sklop 1; zahteva tudi povračilo stroškov postopka pravnega varstva (v nadaljevanju: zahtevek za revizijo).

Vlagatelj najprej pojasnjuje, da je naročnik v prvotni dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila v sklopu 1 zajel dializne aparate oz. monitorje ter z njimi povezan potrošni material in informacijski sistem, v sklopu 3 pa je zajel dializne koncentrate. S popravkom št. 3 je naročnik spremenil vsebino sklopov in del kislih koncentratov, ki vsebujejo kalcij in ki so bili prvotno del sklopa 3, premaknil v sklop 1. Posledično je spremenil točkovanje v sklopu 1, in sicer je namesto merila »skupna ponudbena vrednost – 90 točk« in »tehnične lastnosti potrošnih materialov - 10 točk«, določil »skupna ponudbena vrednost – 60 točk« in »tehnične lastnosti potrošnih materialov – 40 točk«, od tega merilo »kisli koncentrat v plastični steklenici ali vrečki in ne v kanistru - 30 točk«. Vlagatelj poudarja, da naročniku do navedene spremembe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila oblika pakiranja kislih koncentratov ni bila pomembna in je v okviru meril ni dodatno točkoval.

Vlagatelj dalje pojasnjuje, da je naročnik, v zvezi s predstavljenimi spremembami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, na Portalu javnih naročil prejel več pozivov zainteresiranih ponudnikov k spremembi merila, ki se nanaša na obliko pakiranja kislih koncentratov oz. k podaji strokovne obrazložitve izvedene spremembe (s tem v zvezi izpostavlja več naročnikovih odgovorov na Portalu javnih naročil, med drugim odgovor z dne 14. 4. 2022 ob 14:56) ter pozive k umiku kislih koncentratov iz sklopa 1 (s tem v zvezi izpostavlja naročnikov odgovor na Portalu javnih naročil z dne 5. 5. 2022 ob 9:56 in ga citira), a jim naročnik ni sledil.

Vlagatelj pojasnilo naročnika v zvezi s točkovanjem oblike pakiranja kislih koncentratov v sklopu 1, objavljeno na Portalu javnih naročil z dne 14. 4. 2022, tj. da ponujeni kisli koncentri v kanistrih zanj v trenutnih prostorskih in kadrovskih razmerah predstavljajo večje breme ter da pakiranje v plastičnih steklenicah ali vrečkah nagrajuje s točkami zaradi manjše teže, manj odpadkov, manjšega prostora za skladiščenje, označuje za nestrokovno in neargumentirano. V zvezi z naročnikovimi argumenti za določitev spornega merila zatrjuje:

- da večina dializnih centrov kupuje in uporablja kisle koncentrate v kanistrih, v kombinaciji z dializnimi aparati različnih proizvajalcev in da v nobenem, do sedaj objavljenem javnem naročilu v Republiki Sloveniji pakiranje kislih koncentratov ni bilo primarnega pomena, kvečjemu obratno;
- da se kisli koncentri, kadar so pakirani v kanistru, lahko uporabljajo na kateremkoli dializnem aparatu, ki je dobavljiv in v rabi v EU;
- da tako spremenjeno merilo omogoča, da lahko ponudnik, ki ponuja kisli koncentrat v plastični steklenici ali vrečki, postavi občutno višjo ceno in je še vedno izbran za dobavitelja v predmetnem sklopu; s tem v zvezi vlagatelj opozarja na načelo gospodarnosti in v podkrepitev svojih navedb prikazuje simulacijski izračun, iz katerega izhaja, da bi ponudnik, ki bi ponudil pakiranje kislih koncentratov v plastičnih steklenicah

- ali vrečkah lahko ponudil za skoraj 100% višjo ceno kot ponudnik, ki takega načina pakiranja ne bi ponudil, pa bi bil še vedno izbran kot najugodnejši; sprašuje se, ali je za tako obliko pakiranja res upravičeno nameniti skoraj 50% (pravilno: 100%; opomba Državne revizijske komisije) več denarja;
- da je naročnik pred pripravo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila opravil predhodno preverjanje trga v skladu s 64. členom ZJN-3 in dobil popolnoma jasno sliko, kaj potencialni ponudniki lahko ponudijo ter kakšne so njihove cene za predmet javnega naročila;
  - da je merilo spremenil z namenom kot ekonomsko najugodnejšega izbrati preferiranega ponudnika, četudi ob nesorazmerno visoki vrednosti njegove ponudbe, čeprav mu merila neomejene svobode izbire ne omogočajo in morajo biti določena tako, da zagotavljajo učinkovito in pošteno konkurenco;
  - da naročnik s točkovanjem oblike pakiranja kislj koncentratov v plastičnih steklenicah daje prednost preferiranemu ponudniku Salus - Baxter, ki ponuja izdelek proizvajalca Baxter, imenovan Select Bag (plastična, eno litrska steklenica), s čemer v zvezi se sklicuje tudi na vprašanje, objavljeno na Portalu javnih naročil dne 12. 4. 2022 ob 9.37;
  - da mora dobavitelj na svoje stroške poskrbeti za odvoz celotne embalaže dobavljenega blaga (13. člen vzorca pogodbe), da mora zagotavljati dostop DDP, prostori lekarne naročnika, razloženo (peti odstavek 19. člena vzorca pogodbe), da so dobave redne in sukcesivne, saj mora dobavitelj dobavljati blago v roku 3 dni ali urgentno v 24 urah po izdaji naročilnice (četrti odstavek 19. člena vzorca pogodbe);
  - da morajo ponudniki, da bi zadostili zahtevi po izvedbi pet urne dialize, ponuditi kisle koncentrate v plastičnih vrečkah v volumnu med 4,2 in 6 litri; ker so kisli koncentri v kanistru običajno velikosti 5 litrov, z vsebnostjo koncentrata med 4,2 in 5 litri, je teža kislega koncentrata v kanistru ista ali manjša kot teža kislega koncentrata, pakiranega v plastični vrečki;
  - da so vse oblike pakiranj – plastične vrečke, plastične steklenice in plastični kanistri – izdelane iz istih polimerjev, ki se pridobijo preko postopka polimerizacije olefina (v zvezi s podatki o navedenem vlagatelj napotuje na spletno stran Wikipedijo); da je kemična sestava, ne glede na obliko pakiranja, enaka in razlik pri vplivu na okolje ni, tovrstna plastika pa gre običajno v reciklažo;
  - da je za kisle koncentrate v plastičnih steklenicah ali vrečkah potrebno še dodatno pakiranje v kartonu, ki služi kot opora med skladiščenjem, ker je mehka embalaža omejena pri zlaganju v višino, zato je odpadnega materiala še več, in ne manj, posledično pa mora naročnik poskrbeti še za ustrezno ločevanje kartonskega in plastičnega dela embalaže ter pripravo na odvoz in uničenje; ker navedenih omejitev pri kanistrih ni, bi šlo po mnenju vlagatelja z dodatnimi točkami nagraditi ravno to obliko pakiranja.

Naročnik je dne 23. 5. 2022 sprejel in istega dne na portalu eRevizija objavil *Odločitev*, s katero je vlagatelj zahtevke za revizijo zavrnil, zavrnil pa je tudi njegovo zahtevo za povračilo stroškov postopka pravnega varstva (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo).

Naročnik najprej pojasnjuje, da je kisle koncentrate naknadno umestil v sklop 1 zaradi zagotovitve kompatibilnosti oblike pakiranja z dializnim monitorjem. Kot zavajajočo označuje navedbo vlagatelja, da se kisli koncentri v kanistru lahko uporabljajo na kateremkoli dializnem aparatu, dopušča pa možnost, da se verjetno lahko uporabijo na kateremkoli dializnem monitorju, dostopnem v EU. Če bi kisli koncentri ostali v ločenem sklopu, bi bil lahko izbran ponudnik, ki kompatibilnosti kislj koncentratov in izbranih monitorjev ne bi zagotavljal, kompatibilnost oblike pakiranja kislj koncentratov z izbranimi monitorji pa je za naročnika bistvena.

Dalje pojasnjuje, da je naročnikom prepuščena določitev posameznih meril, na podlagi katerih bodo poiskali najboljše razmerje med ceno in kakovostjo. Merilo, na podlagi katerega s 30

točkami nagrajuje pakiranje kislih koncentratov v plastičnih steklenicah ali vrečkah utemeljuje s sklicevanjem na prostorske omejitve pri skladiščenju, manj nastalih odpadkov, večjo možnost kontaminacije in omejitve, povezane s kadrovsko strukturo. Ob sklicevanju na več odločitev Državne revizijske komisije pojasnjuje, da namen zagotavljanja dodatnih informacij na Portalu javnih naročil v prvi vrsti ni namenjen njegovemu utemeljevanju razlogov za oblikovanje posameznih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Naročnik navaja,

- da je javno naročilo izvedel tako, da je z njim zagotovil gospodarno in učinkovito porabo javnih sredstev, na način, da doseže cilje svojega delovanja, določene skladno s predpisi s področja javnega naročanja;
- da ekonomsko najugodnejša ponudba že po naravi stvari pomeni, da je najugodnejši ponudnik tisti, ki poleg ugodne (ne nujno najnižje) cene v največji meri izpolni tudi ostala merila, za katera naročnik oceni, da so zanj pomembna (s tem v zvezi se sklicuje na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-219/2014);
- da je Državna revizijska komisija v zadevi št. 018-354/2013 pritrdila naročniku, da je neustrezno pakiranje lahko razlog izključitve, kljub navedbi vlagatelja, da drugačno ponujeno pakiranje v ničemer ne vpliva na uporabo artiklov, porabo ali naravo testiranja;
- da je vlagatelj simulacijski izračun skrajno zavajajoč, negira pa ga tudi primerjava informacij glede ponudbene cene in izpolnjevanja meril iz prejetih ponudb za sklop 1;
- da merila neupravičeno ne ustvarjajo neenakega položaja med ponudniki in ne ustvarjajo možnosti favoriziranja ponudnika in samovolje naročnika;
- da je pred pričetkom postopka javnega naročanja izvedel strokovni dialog s štirimi ponudniki in si ogledal njihove primerljive delujoče dializne monitorje v drugih dializnih centrih; tehnične specifikacije in merila je določil glede na omejitve v prostoru, svoje strokovne zahteve in klinične potrebe pacientov;
- da bi prilagoditev zahtev zmožnostim ponudnikom pomenila poseg v njegovo avtonomno pravico do samostojnega oblikovanja tehničnih specifikacij;
- da zgolj dejstvo, da neko zahtevo iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izpolnjuje le določen ponudnik, še ne pomeni kršitve načela enakopravnosti (s tem v zvezi se sklicuje na sodbo Sodišča EU v zadevi C-513/99);
- da želi vlagatelj s predlogom za izključitev spornega merila zavesti naročnika, da bi dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila prilagodil njegovim zahtevam, s tem pa bi naročnik kršil načelo enakopravne obravnave vseh ponudnikov;
- da lahko, upošteva izveden strokovni dialog in ponudbo na trgu, kisle koncentrate v plastičnih steklenicah ali vrečkah ponudita vsaj dva ponudnika, nobenega pa naročnik ne preferira ter da je iz dopuščenih sprememb tehničnih specifikacij, razvidnih iz odgovorov na Portalu javnih naročil, jasno vidna naročnikova želja zagotoviti čim večjo konkurenco (s tem v zvezi navaja spremembe tehničnih specifikacij v sklopu 1);
- da je oblika pakiranja opredeljena kot merilo, ne kot tehnična specifikacija, zato je oddaja ponudbe s katerokoli obliko pakiranja omogočena vsem zainteresiranim ponudnikom;
- da ima omejene prostorske zmogljivosti, saj mora zaradi epidemioloških razmer, povezanih s COVID-19, namesto predhodne tedenske zaloge, zagotavljati tri mesečne zaloge zdravil in potrošnega materiala, zato je pri naročanju potrošnega materiala še posebej pozoren na možnost čim manjšega volumna pakiranja, manjšega odpada pri pakiranju in teže posameznih komadov - teža prazne embalaže plastične steklenice znaša cca 50g, medtem ko teža 4,7 litrskega kanistra znaša cca 200g, teža 6 litrskega kanistra pa cca 350g; pri čemer je razmerje v teži embalaže in večkratne uporabe preseženo tudi v primeru, da se odprt kanister uporabi za več zaporednih dializ;
- ker se prostori dializnega centra in Centralne lekarne nahajajo v kletni etaži, je zaradi možnosti poplav skladiščni prostor še dodatno omejen; naročnik prilaga fotografije skladiščnega prostora;

- da dejstva obremenitve okolja ne spremeni vlagateljova navedba, da je ponudnik dolžan odpeljati odpadno embalažo, ker so vse oblike pakiranja pakirane še v dodatni embalaži (karton, folija);
- da je možnost kontaminacije večja ob zaporedni uporabi kanistra, ki ni več neprodušno zaprt, kakor ob enkratni uporabi plastične steklenice ali vrečke;
- da se akutne hemodialize izvaja v intenzivnih enotah, ki so fizično dislocirane od dializnega centra, zato prenašanje kanistrov za delavce pomeni dodatno obremenitev z vidika varnosti in zdravja pri delu, zato se trudi zaposlenim omogočiti delo z lažjimi proizvodi; v pretežno ženski kadrovske zasledbi pa določene okoliščine (nosečnost) lahko predstavljajo tudi zadržek za dvigovanje težjih bremen;
- da se lahko, tako kot kanistri, tudi druge oblike pakiranja kislih koncentratov nalagajo v višino (posamezni komadi kapsul ali vrečk pakirani v kartonski embalaži), a v primeru v stolp naloženih kanistrov obstaja tveganje zdrsa zaradi nestabilnosti ter posledično nevarnost razlitja ali poškodb zaposlenih, tveganje obstaja tudi pri prevzemanju kanistrov iz višine, saj se jemljejo od zgoraj navzdol; v primeru plastičnih steklenic ali vrečk se iz škatle vzame točno določena količina koncentrata (ena vrečka ali plastična steklenica na postopek dialize, ki se po končanem postopku zavrže);
- da je razmerje teže polne embalaže (po podatkih, s katerimi trenutno razpolaga) vsaj 1:5 v prid plastični steklenici; polna plastična steklenica tehta od 0,8 do 1,3 kg, medtem ko poln kanister tehta od 4,7 do 12 kg.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 24. 5. 2022 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je do navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo opredelil z vlogo z dne 26. 5. 2022 ter priglasi nadaljnje stroške postopka pravnega varstva (v nadaljevanju: opredelitev do navedb naročnika). Vztraja pri svojih navedbah iz zahtevka za revizijo in dodaja:

- da je pojasnilo naročnika glede umestitve dela kislih koncentratov iz sklopa 3 v sklop 1 zavajajoče, saj mu kompatibilnost, glede na namen izvajanja dializne procedure na novih dializnih aparatih s kislimi koncentratami tako iz sklopa 1 kot iz sklopa 3, dejansko ni pomembna;
- da so kisli koncentrat v kanistrah kompatibilni z vsemi razpoložljivimi dializnimi aparati;
- da iz tabel, ki jih je podal naročnik, izhaja, da je točkovanje pakiranja enega izdelka previsoko in ne upošteva nobene gospodarnosti;
- da je naročnik vedel, da bo ponudnik v sklopu 1, ki bo ponudil pakiranje kislih koncentratov v plastičnih steklenicah ustrezen, tisti, ki bo v istem sklopu ponudil pakiranje v plastičnih vrečkah pa ne, saj so dializni aparati, pri katerih se uporablja kisle koncentrate v vrečkah, za to posebej prirejeni in so neprimerni za uporabo kislih koncentratov, če so le-ti pakirani v kanistrah; poleg tega je naročnik delil kisle koncentrate na tiste, ki vsebujejo Ca (sklop 1) in na tiste, ki ga ne (sklop 3), čeprav se uporabljajo na enak način in za enak namen in s tem v sklopu 1 še dodatno preferiral ponudnika Salus d.o.o., ki kislih koncentratov brez Ca v svojem proizvodnem portfelju sploh nima, zato tudi ponudbe v sklopu 3 ni oddal;
- da naročnik ni preverjal stanja v drugih slovenskih bolnišnicah in da je v drugih slovenskih bolnišnicah pakiranje kislih koncentratov v kanistrah sprejeto brez zadržkov ali celo zahtevano (s tem v zvezi se vlagatelj sklicuje in prilaga dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila več drugih naročnikov);
- da je naročnikovo poudarjanje manjšega volumna pakiranja in teže brezpredmetno, saj imajo vrečke s kislimi koncentratami običajno vsebnost 5 litrov, kanistri pa volumen 5 litrov, vendar so polnjeni do največ 4,7 litra;

- da v primeru poplav, ki jih omenja naročnik, kanister predstavlja varnejše pakiranje, saj bi bile plastične steklenice ali vrečke zaradi dodatnega pakiranja v kartonasto embalažo bolj izpostavljene tovrstnim poškodbam glede vode;
- da iz fotografij, ki jih je predložil naročnik, ne izhaja, da bi kartonasta pakiranja plastičnih steklenic ali vrečk predstavljala prednost v primerjavi s kanistri pri skladiščenju; poudarja tudi, da na fotografijah ni predstavljena skladiščna kapaciteta naročnika, pač pa hodniki s stanjem, prirejenim za potrebe tega postopka;
- da ne more priti do dvakratne uporabe istega kanistra, saj količine kanistrov z vsebnostjo 4,2 in 4,7 litrov, katerih ustreznost je potrdil naročnik na Portalu javnih naročil z dne 1. 3. 2022 ob 13:52, ustrezajo potrebam pri izvedbi pet urne dialize ob pretoku dializata 500 ml/minuto;
- da je prepričan, da v današnjih časih delavci kanistrov ne prenašajo, pač pa za prevoz uporabljajo vozičke.

Vlagatelj opredelitvi do navedb naročnika v izkaz svojih navedb prilaga prospekt kislih koncentratov proizvajalca Baxter, pakiranih v plastičnih steklenicah Select Bag Citrate in prospekt kislih koncentratov proizvajalca Fresenius Medical Care, ki nudi pakiranje v plastičnih vrečkah SmartBag.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter preučitvi navedb vlagatelja in naročnika, je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo opravila predhodni preizkus v skladu z 31. členom ZPVPJN. Ker je ugotovila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, je zahtevek za revizijo, na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN, sprejela v obravnavo.

Državna revizijska komisija uvodoma ugotavlja, da vlagatelj v zahtevku za revizijo, ob povzemanju naročnikovega spreminjanja dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, navaja, da je naročnik spremenil vsebino sklopa 1 in sklopa 3 (med drugim) na način, da je kisle koncentrate, ki vsebujejo Ca, iz sklopa 3 premaknil v sklop 1. Dalje, ob sklicevanju na poziv zainteresiranega ponudnika naročniku, naj iz sklopa 1 umakne koncentrate, citira naročnikov odgovor z dne 5. 5. 2022 ob 9:56: *»Želimo, da so oblike pakiranja kislih koncentratov kompatibilne z aparati, vztrajamo pri razpisnih pogojih.«* in poudarja, da je oblika pakiranja kislih koncentratov v kanistrih kompatibilna z vsemi, danes dobavljivimi dializnimi aparati v EU.

V kolikor gre vlagateljevo navajanje sprememb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila glede sklopov, citiranje poziva zainteresiranega ponudnika na Portalu javnih naročil in zatrjevanje kompatibilnosti kislih koncentratov, pakiranih v kanistrih, z dializnimi aparati, razumeti kot očitik naročniku glede oblikovanja sklopov 1 in 3, Državna revizijska komisija pojasnjuje, da je v svojih odločitvah že večkrat zapisala (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-009/2017, 018-110/2018, 018-032/2021), da je zahtevek za revizijo namenjen zatrjevanju kršitev, ki naj bi jih v postopku oddaje javnega naročila domnevno storil naročnik, v ta namen pa ZPVPJN od vlagatelja zahteva aktivno vlogo pri navajanju (pravno relevantnih) dejstev in predlaganju (pravno relevantnih) dokazov. Ker ZPVPJN v drugem odstavku 15. člena določa le, da mora vlagatelj v zahtevku za revizijo navesti očitane kršitve ter dejstva in dokaze, s katerimi se kršitve dokazujejo, je potrebno zahteve v zvezi z zatrjevanjem kršitev in dejstev ter njihovega dokazovanja poiskati v Zakonu o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/1999 in sprem.; v nadaljevanju: ZPP), katerega določbe se na podlagi prvega odstavka 13. člena ZPVPJN v predrevizijskem, revizijskem in pritožbenem postopku uporabljajo glede vprašanj, ki jih ZPVPJN ne ureja. Razpravno načelo, določeno v 7. členu ZPP, od strank zahteva, da navedejo vsa dejstva, na katera opirajo svoje

zahtevke, in predlagajo dokaze, s katerimi se ta dejstva dokazujejo. Skladno z 212. členom ZPP mora vsaka stranka navesti dejstva in predlagati dokaze, na katere opira svoj zahtevek ali s katerimi izpodbija navedbe in dokaze nasprotnika. Iz navedenih določb ZPP izhaja t.i. trditveno-dokazno breme, ki pomeni dolžnost tožnika, da jasno, določno in konkretno navede dejstva, na katera opira tožbeni zahtevek (trditveno breme) in zanje predlaga dokaze, ki naj resničnost zatrjevanih dejstev potrdijo (dokazno breme). Da bi torej vlagatelj z zahtevkom za revizijo uspel, mora kršitev zatrjevati tako, da jasno, določno in konkretizirano navede vsa dejstva, ki kažejo na določeno nezakonitost, ter predlagati dokaze, ki bodo ta dejstva dokazala.

V obravnavanem primeru Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj s pojasnjevanjem poteka spreminjanja določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, citiranjem poziva s Portala javnih naročil in zatrjevanjem kompatibilnosti pakiranja kislih koncentratov v kanistrih z dializnimi aparati, dejstev, ki kažejo na nezakonitost naročnikovega ravnanja glede oblikovanja sklopov v predmetnem javnem naročilu ni navedel, kompatibilnost pa je zatrjeval le pavšalno. Ker vlagatelj ni zadostil svojemu trditvenemu (pa tudi ne dokaznemu) bremenu, v skladu s 7. in 212. členom ZPP v povezavi s 13. členom ZPVPJN, je Državna revizijska komisija te njegove navedbe zavrnila kot neutemeljene.

V nadaljevanju je Državna revizijska komisija presojala spor med vlagateljem in naročnikom glede vprašanja, ali je naročnik merilo v sklopu 1 določil v skladu s 84. členom ZJN-3 in temeljnimi načeli javnega naročanja.

Merila so element za vrednotenje in medsebojno primerjavo ponudb. Gre za razlikovalne znake med (dopustnimi) ponodbami, katerih izbira odraža naročnikovo presojo pomembnosti posameznih okoliščin, povezanih s predmetom ali izvedbo naročila. Izhodišče za oblikovanje meril v postopkih javnega naročanja predstavlja 84. člen ZJN-3, ki v prvem odstavku določa, da naročnik javno naročilo odda na podlagi ekonomsko najugodnejše ponudbe.

Ekonomsko najugodnejša ponudba se glede na drugi odstavek 84. člena ZJN-3 določi na podlagi cene ali stroškov, ob uporabi pristopa stroškovne učinkovitosti, na primer z izračunom stroškov v življenjski dobi, kot ga v 85. členu določa ZJN-3, in lahko zajema tudi najboljše razmerje med ceno in kakovostjo, ocenjeno na podlagi meril, ki se nanašajo na kakovost ter okoljske ali socialne vidike, povezane s predmetom javnega naročila. Ekonomsko najugodnejša ponudba je temeljni koncept ZJN-3 pri oblikovanju meril, katerega namen je, da naročnik naročilo dodeli tistemu ponudniku, ki je med vsemi ostalimi oddal z ekonomskega vidika najboljšo ponudbo.

Določitev posameznih meril, na podlagi katerih bo naročnik v konkretnem primeru poiskal najboljše razmerje med ceno in kakovostjo, je prepuščeno naročniku, saj jih ZJN-3 v drugem odstavku 84. člena ZJN-3 našteva zgolj primeroma. Takšna merila lahko na primer vključujejo: a) kakovost, vključno s tehničnimi prednostmi, estetske in funkcionalne lastnosti, dostopnost, oblikovanje, prilagojeno vsem uporabnikom, socialne, okoljske in inovativne značilnosti ter trgovanje in z njim povezane pogoje, b) organiziranost, usposobljenost in izkušnost osebja, ki bo izvedlo javno naročilo (vendar le, če lahko kakovost osebja bistveno vpliva na raven izvedbe javnega naročila), c) poprodajne storitve, tehnično pomoč in pogoje dobave, kot so datum dobave ali dokončanja del, postopek dobave ali izvedbe in trajanje dobav ali del. ZJN-3 določa tudi, da je stroškovni dejavnik lahko tudi fiksna cena ali fiksni stroški, če gospodarski subjekti na njihovi podlagi med seboj konkurirajo zgolj v zvezi z merili kakovosti (tretji odstavek 84. člena ZJN-3). Primeri javnega naročanja, za katere je v ZJN-3 izrecno predpisano, da jih ni mogoče oddati zgolj na podlagi merila cene, so navedeni v četrtem odstavku 84. člena ZJN-3.

Navedena zakonska izhodišča naročniku nalagajo, da v vsakem konkretnem postopku oddaje javnega naročila, upoštevajoč specifičnost predmeta javnega naročila in lastne potrebe, presodi,

kaj v danem primeru zanj predstavlja največjo korist za vloženi denar (ekonomsko najugodnejšo ponudbo) in kako naj pri vrednotenju ponudb na transparenten način upošteva različne vidike predmeta javnega naročila, kot so cena, kakovost in druge komercialne, socialne in/ali okoljevarstvene dejavnike.

Čeprav je določitev konkretnih meril v vsakem postopku oddaje javnega naročila v pristojnosti naročnika, pa je potrebno upoštevati, da ZJN-3 določa tudi splošna oz. načelna izhodišča, ki jih mora naročnik pri oblikovanju kateregakoli merila spoštovati.

V petem odstavku 84. člena ZJN-3 je tako (med drugim) določeno, da morajo biti merila za oddajo javnega naročila nediskriminatorna, sorazmerna in povezana s predmetom javnega naročila, iz šestega odstavka 84. člena ZJN-3 pa izhajajo, da merila ne smejo biti določena tako, da je z njimi naročniku podeljena neomejena svoboda pri izbiri najugodnejše ponudbe. Navedeno pomeni, da morajo biti merila za izbiro in z njimi povezana metoda vrednotenja ponudb določena na način, ki omogoča objektivno primerjavo in ocenjevanje ponudb, kakor tudi naknadno preverjanje rezultatov ocenjevanja, ki ga je izvedel naročnik. Iz tega razloga je v zakonu določeno, da morajo merila zagotoviti možnost učinkovite konkurence, ter da jih morajo spremljati podrobni opisi, ki omogočajo učinkovito preverjanje informacij, ki jih ponudniki predložijo z namenom, da se oceni, kako njihova ponudba izpolnjuje posamezno merilo za oddajo javnega naročila. Iz tega razloga ZJN-3 v sedmem odstavku 84. člena določa tudi, da mora naročnik v dokumentaciji določiti relativno utež, ki jo dodeli vsakemu merilu, izbranemu za določitev ekonomsko najugodnejše ponudbe, razen če se zanjo odloči le na podlagi najnižje cene. Na tem mestu Državna revizijska komisija pojasnjuje, da je že v odločitvah št. 018-168/2018, 018-060/2019, 018-127/2020 zapisala, da ZJN-3 ne postavlja nobenih pravil o morebitnih vrednostnih razmerjih med posameznimi merili, izbranimi za določitev ekonomsko najugodnejše ponudbe, zaradi česar je treba zavzeti stališče, da je odločitev o relativnem pomenu vsakega posameznega merila v razmerju s celoto načeloma prepuščena presoji naročnika. Določanje relativnega pomena vsakega posameznega merila v razmerju s celoto tako pomeni poslovno odločitev naročnika, utemeljeno v vsakokratnih okoliščinah danega primera.

V obravnavanem postopku je naročnik v zvezi z merili v sklopu 1 v točki 15. *Merilo za izbor* v dokumentu *Dokumentacija javnega naročila* (upoštevaje vse popravke, objavljene na Portalu javnih naročil) določil:

»Merilo, ki bo uporabljeno pri izbiri najugodnejšega ponudnika je ekonomsko najugodnejša ponudba, ki bo najbolj ustrezala naslednjim merilom:

1. *Skupna ponudbena vrednost 60 točk*
2. *Tehnične lastnosti potrošnih materialov: 40 točk*
3. *SKUPNO MAKSIMALNO ŠTEVILO TOČK: 100 točk*

Kot najugodnejša bo izbrana ponudba, ki bo zbrala največ točk. [...]

1. *Ponudbena vrednost (največ 60 točk)*
[...]
2. *Tehnične lastnosti (največ 40 točk)*
Sklop 1: Najem opreme in sprotna dobava potrošnega materiala
  - *krvne linije – kasetni sistem linij 5 točk*
  - *kisli koncentrat z izključno citratom kot pufrom 5 točk*
  - *kisli koncentrat v plastični steklenici ali vrečki in NE v kanistru 30 točk**Skupaj 40 točk*

[...].«

V zvezi z merilom, v okviru katerega naročnik točkuje obliko pakiranja ponujenih kislih koncentratov v sklopu 1, je bilo preko Portala javnih naročil podanih več pozivov naročniku za podajo utemeljitve merila oz. njegovo spremembo/umik. Naročnik je v odgovorih na vprašanja vztrajal pri postavljenem merilu, v odgovoru z dne 14. 4. 2022 ob 14:56 pa pojasnil:

»Običajna (heparinska) dializa poteka s kislimi koncentrati s kalcijem, kar je večji delež porabe (razvidno v odstotkih predvidene porabe) in v tem primeru želimo opisano pakiranje, kot je v razpisu (manjša teža, manj odpadkov, manjši prostor skladiščenja). Še vedno lahko ponudite kanistre, vendar nam predstavljajo toliko večje breme v trenutnih prostorskih in kadrovskih razmerah, kar smo ocenili z opisanim točkovanjem.«

V okviru merila ekonomsko najugodnejše ponudbe, kot ga je v konkretnem primeru določil naročnik, je za vlagatelja sporno merilo iz tretje alineje točke 2. *»kisli koncentrat v plastični steklenici ali vrečki in NE v kanistru 30 točk«*. Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da je naročnik, kljub temu, da je po predhodnem preverjanju trga pridobil celotno sliko o tem, kaj potencialni ponudniki ponujajo, s spornim merilom preferiral določenega ponudnika ter merilo določil v nasprotju s 84. členom ZJN-3 in temeljnimi načeli javnega naročanja. Naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo njegovim navedbam nasprotuje, navaja, da ne preferira nobenega ponudnika in utemeljuje, zakaj šteje ponudbo ponudnika, ki bo ponudil kisle koncentrate, pakirane v plastičnih steklenicah ali vrečkah za bolj ugodno od tiste, v kateri bo ponudnik ponudil kisle koncentrate, pakirane v kanistrah.

Državna revizijska komisija najprej pojasnjuje, da tudi, če držijo navedbe vlagatelja, da pakiranje kislih koncentratov v plastičnih steklenicah lahko ponudi le določen ponudnik, ki bi bil zato, upošteva sporno merilo, postavljen v boljši položaj, glede na tiste ponudnike, ki take oblike pakiranja ne ponujajo, zgolj obstoj okoliščine, da v okviru merila opredeljeno tehnično lastnost (prednost) blaga ponuja le en ponudnik, avtomatično še ne pomeni, da je kršeno načelo enakopravne obravnave ponudnikov. V kolikor namreč naročnik uspe izkazati objektivne razloge, zaradi katerih šteje ponudbo, v kateri ponudnik ponudi blago z želeno tehnično lastnostjo za bolj ugodno, mu ravnanja v nasprotju z ZJN-3 pri oblikovanju te določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni mogoče očitati.

Upošteva navedeno je potrebno v nadaljevanju ugotoviti, ali je naročnik uspel izkazati razloge, zaradi katerih šteje ponudbo, v kateri so ponujeni kisli koncentrati pakirani v plastičnih steklenicah ali vrečkah, za bolj ugodno od tiste, v kateri so kisli koncentrati ponujeni v kanistrah. Pri tem je bistveno, da je naročnik sposoben razloge za določitev spornih določb upravičiti (zatrjevati in dokazati) v postopku pravnega varstva in ne, ali in v kolikšni meri je naročnik razloge za določitev sporne določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (že) uspel pojasniti in utemeljiti na Portalu javnih naročil v okviru odgovorov na vprašanja zainteresiranih ponudnikov. Namen, ki ga naročnik zasleduje pri odgovarjanju na vprašanja zainteresiranih ponudnikov (kot pravilno izpostavlja tudi sam) namreč ni v njegovem utemeljevanju razlogov za oblikovanje posameznih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, in torej tudi ne v pojasnjevanju ali izkazovanju razlogov za določitev spornega merila, pač pa v zagotavljanju dodatnih informacij, potrebnih za pripravo ponudbe (četrti odstavek 61. člena ZJN-3).

Naročnik se pri utemeljevanju razlogov za določitev spornega merila najprej sklicuje na omejene prostorske zmogljivosti. Navaja, da je s skladiščnim prostorom močno omejen, saj je primoran, zaradi epidemioloških razmer, povezanih s COVID-19, povečati zaloge zdravil in potrošnega materiala iz prvotne tedenske na sedaj trimesečno in da potencialne poplave v kletnih prostorih

skladišča (do katerih je v preteklosti že prišlo) kapacitete še dodatno omejujejo. Prilaga tri fotografije, s katerimi, kot navaja, prikazuje svoje zmanjšanje prostorske zmogljivosti. Čeprav gre razumeti naročnika, da povečevanje potrebnih zalog zdravil in potrošnega materiala zmanjšuje njegove prostorske kapacitete in da nevarnost potencialnih poplav v kletnih prostorih upošteva pri razporejanju skladiščenja potrošnega materiala, Državna revizijska komisija ugotavlja, da z navedenim naročnik ne more izkazati obstoja zatrjevanega razloga glede prostorskih omejitev. Naročnik namreč z izpostavljenimi navedbami ne preseže ravni pavšalnega zatrjevanja, ker ne konkretizira npr., kako oblika pakiranja kislih koncentratov vpliva na zmanjšanje prostorskih zmogljivosti zaradi potrebnega povečanja zalog zaradi epidemioloških razmer; kakšna je razlika v prostorskih potrebah v primeru različnih oblik pakiranja kislih koncentratov (v določenem časovnem obdobju; kako bi volumen pakiranj določene količine kislih koncentratov v plastičnih steklenicah ali vrečkah, namesto v kanistrih, pripomogel k boljšim prostorskim razmeram. S predloženimi fotografijami prostorov, iz katerih je razvidno (le), da so od vrha do tal založeni s kartonskimi škatlami, lahko po presoji Državne revizijske komisije naročnik kvečjemu izkaže, da so prostori v pretežni meri res zapolnjeni, ne more pa z njimi, kot pravilno izpostavlja tudi vlagatelj, izkazati, da pakiranje kislih koncentratov v plastičnih steklenicah ali vrečkah (dodatno pakiranih v kartonskih škatlah) v primerjavi s pakiranjem v kanistrih pripomore k zmanjšanju prostorskih omejitev oz. k povečanju njegovih prostorskih zmogljivosti.

Naročnik dalje zatrjuje, da ima pakiranje kislih koncentratov v plastičnih steklenicah pozitiven vpliv na okolje zaradi manjšega odpada v primerjavi s pakiranjem v kanistrih in manjše obremenitve zaposlenih. Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da naročnik ne nasprotuje navedbam vlagatelja, da so vse obravnavane oblike pakiranja kislih koncentratov izdelane iz istih materialov, primernih za reciklažo, zaradi česar med njimi ni razlik glede vpliva na okolje. Dalje ugotavlja, da tudi če držijo navedbe naročnika, da plastična steklenica (npr. 1 liter) tehta cca 50g, kanister (npr. med 4,7 in 6 litrov) pa tehta med 200 in 350g (saj jih naročnik ni z ničemer dokazoval), naročnik ne zatrjuje in dokazuje tudi, da sta si ti dve pakiranji kislih koncentratov, različni po obliki in volumnu, primerljiv nadomestek. Šele v primeru, da bi navedeno uspel dokazati, bi bilo namreč mogoče ugotavljati, ali bi bilo (skupnega) odpada pakiranja v plastičnih steklenicah v primerjavi s pakiranjem v kanistrih res manj, in posledično, ali je naročnik razlog glede pozitivnega vpliva na okolje uspel upravičiti. Ob odsotnosti zatrjevanja in dokazane primerljivosti pakiranja kislih koncentratov, različnih po obliki in volumnu ter odsotnosti podatkov o npr. količinah potrošnega materiala, ki se hkrati prenaša iz skladišča, Državna revizijska komisija ugotavlja, da je potrebno enak zaključek napraviti tudi v zvezi z zatrjevanjem naročnika glede razmerja teže polne embalaže, ki naj bi bila vsaj 1:5 v prid plastični steklenici in naj bi imela pozitiven vpliv na zmanjšano obremenjenost kadra pri prenašanju in dvigovanju težjih bremen.

Naročnik se sklicuje tudi na težave s skladiščenjem kislih koncentratov v kanistrih, zloženih v stolp. Čeprav Državna revizijska komisija ne oporeka naročniku, da pri, v stolp naloženih kanistrih lahko pride do zdrsa kanistrov zaradi nestabilnosti, posledično pa tudi do razlitja ali celo poškodb zaposlenih ter da obstajajo določena tveganja pri jemanju kanistrov z višine, pa hkrati ugotavlja, da v konkretnem primeru naročnik ni v ničemer pojasnil, na podlagi česa šteje oz. ugotavlja, da teh nevarnosti v primeru v stolp naloženih kartonskih škatel s plastičnimi steklenicami ali vrečkami ni oz. da so te nevarnosti v primeru takšnega zlaganja kanistrov (za katere naročnik sam navaja, da so tudi dodatno embalirani, tako kot plastične steklenice ali vrečke) toliko večje, da bi utemeljevale določitev spornega merila.

Naročnik se pri utemeljevanju razlogov za določitev spornega merila sklicuje še na povečano možnost kontaminacije kanistra, ker ob zaporedni uporabi ni več neprodušno zaprt ter na preseženo razmerje v teži embalaže in večkratne uporabe kanistra. Navedbe glede možnosti kontaminacije po presoji Državne revizijske komisije niso prepričljive (sploh upošteva, da naročnik pakiranje kislih koncentratov v kanistrih na predmetnem javnem naročilu vseeno

dopušča), prav tako niso z ničemer dokazane. Pavšalne in nedokazane so tudi navedbe glede preseženega razmerja. Ker naročnik v zvezi z izpostavljenimi navedbami ni zadostil svojemu trditvenemu in/ali dokaznemu bremenu v skladu s prvim odstavkom 7. člena ter 212. členom ZPP, jih je Državna revizijska komisija zavrnila kot neutemeljene.

Naročnik se nazadnje sklicuje še na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-354/2013, vendar s tem ne more biti uspešen. V sklicevani zadevi je namreč Državna revizijska komisija vprašanje oblike pakiranja artiklov obravnavala v okviru presoje utemeljenosti navedb vlagatelja o izpolnjevanju tehničnih zahtev takratnega javnega naročila in posledični »primernosti« njegove ponudbe, ne pa v okviru presoje vprašanja oblikovanja meril v skladu z zakonom, kot v obravnavanem primeru. Enako gre ugotoviti tudi za naročnikovo sklicevanje na pravico do samostojnega oblikovanja tehničnih specifikacij.

Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročnik ni uspel izkazati razlogov, zaradi katerih šteje ponudbo, v kateri so ponujeni kisli koncentraciji, pakirani v plastičnih steklenicah ali vrečkah, za bolj ugodno od tiste, v kateri so kisli koncentraciji ponujeni v kanistrih, zaradi česar gre pritrditi vlagatelju, da naročnik pri oblikovanju merila ni ravnal v skladu s 84. členom ZJN-3 ter načelom zagotavljanja konkurence med ponudniki iz 5. člena ZJN-3, načelom enakopravne obravnave ponudnikov iz 7. člena ZJN-3 in načelom sorazmernosti iz 8. člena ZJN-3.

Nazadnje je Državna revizijska komisija obravnavala še navedbe vlagatelja, da je naročnik z določitvijo spornega merila kršil načelo gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti iz 4. člena ZJN-3 in jih zavrača kot neutemeljene. Omenjeno načelo namreč v prvi vrsti ni namenjeno zaščiti položaja ponudnikov, pač pa zaščiti javnega interesa, ki se kaže v racionalni porabi javnofinančnih sredstev in v zagotavljanju najboljšega razmerja med ceno ter kakovostjo kupljenega blaga oziroma naročenih storitev in/ali gradenj, zato se že po naravi stvari na kršitev tega načela posamezen ponudnik v postopku pravnega varstva praviloma ne more sklicevati. Z njim se štiti javni interes, ne pa interes ponudnikov, ki je v tem, da se na enakopravnih izhodiščih potegujejo za izvedbo konkretnega javnega naročila, ne da bi jih pri tem ovirale možne kršitve pravil javnega naročanja (prim. npr. odločitve v zadevah, št. 018-099/2018, 018-010/2019, 018-179/2019, 018-072/2020).

Ob upoštevanju predhodno navedenega je Državna revizijska komisija na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zahtevku za revizijo ugodila in postopek oddaje predmetnega javnega naročila v sklopu 1 razveljavila v celoti, saj upošteva, da je v konkretnem primeru rok za prejem ponudb že potekel, naročnik pa je prejete ponudbe že odprl, ugotovljene kršitve pri oblikovanju meril ni mogoče sanirati z milejšim ukrepom (tj. z delno razveljavitvijo postopka).

Skladno z drugo povedjo iz tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN daje Državna revizijska komisija naročniku napotke za pravilno izvedbo postopka v delu, ki je bil razveljavljen. Če se bo naročnik odločil izvesti nov postopek oddaje javnega naročila, naj pri oblikovanju določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ravna v skladu z ZJN-3 in temeljnimi načeli javnega naročanja, pri tem pa naj upošteva tudi ugotovitve, kot izhajajo iz tega sklepa.

S tem je odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa utemeljena.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo in v opredelitvi do navedb naročnika zahteval povrnitev stroškov postopka pravnega varstva. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso (pravno relevantni del prve povedi tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN).

Ker je Državna revizijska komisija vlagateljevemu zahtevku za revizijo ugodila, je vlagatelju, skladno s prvim in tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN in Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015; v nadaljevanju: OT), kot potrebne priznala naslednje priglašene stroške:

- strošek vplačane takse za revizijski zahtevek v višini 4.000,00 EUR,
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v višini 3.000 točk (prva točka tar. št. 40 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22 % DDV znaša 2.196,00 EUR,
- izdatke v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk) v višini 40 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22% DDV znaša 29,28 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala razlike do priglašenega presežka nad priznanimi stroški za izdatke v pavšalnem znesku po 11. členu OT (6 točk), saj za njihovo priznanje ni pravne podlage. Prav tako vlagatelju ni priznala v zahtevku za revizijo priglašeni stroškov za posvet s stranko (400 točk) in za pregled dokumentacije in študij zadeve, poročilo stranki (200 točk), saj gre bodisi za stroške za storitve, ki so že zajeti v strošku odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo (posvet s stranko, pregled dokumentacije, študij zadeve) oz. gre za stroške, ki niso bili potrebni (poročilo stranki; peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT). Državna revizijska komisija vlagatelju tudi ni priznala priglašeni stroškov za sestavo vloge, s katero se je opredelil do navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo (in tam priglašeni materialni stroškov, stroškov posveta s stranko in pregleda dokumentacije), saj ti v konkretnem primeru niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT). Navedbe vlagatelja v omenjeni vlogi niso bile bistvene in niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju priznala stroške v višini 6.225,28 EUR, ki mu jih je naročnik dolžan povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa. Višjo stroškovno zahtevo vlagatelja je Državna revizijska komisija zavrnila.

S tem je odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa utemeljena.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev upravni spor ni dovoljen.

Predsednik senata:
Aleksander Petrovčič, univ. dipl. ekon.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti (prek portala eRevizija):

- pooblaščenec vlagatelja,
- naročnik,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve.